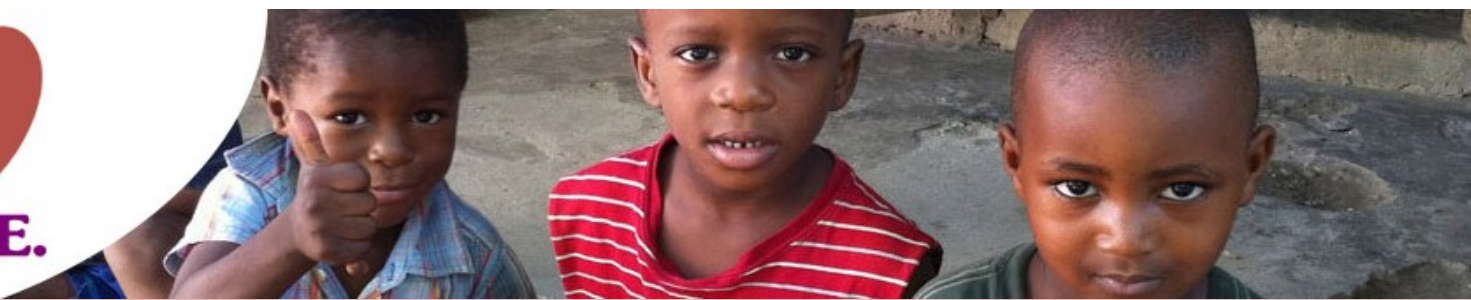

Ons krantje

Nr. 176 september 2026

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

AMIEcaal

Een kippenhuis voor de kindjes van de St peterschool in Katakorr – Gambia

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Bestuur:

Diane Nadalini, Stefaan De
Bondt, Mark Bolsens, Fran-
cisca Cauwe, Joke Jaspers,
Elga Meeusen, Frans Parren

Ere-voorzitster

Thérèse-Marie de Fays-Flipot

Met dank aan:

onze buitenlandse corre-
spondenten van onze part-
ners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

Jussukungo for the Gambia is sinds 2024 , bezig in een schooltje
in het binnenland van Gambia (2 uur van de kust landinwaarts)

Toen we hen leerde
kennen zaten er 31
kindjes tot 7 jaar, een
klaslokaaltje en een
kerkje, verlaten tuin
owv geen water en
een bouwvallig
kippenhuisje

Ondertussen zijn er
89 kindjes
ingeschreven

In 2024-25 hielpen
we hen reeds met
een waterput,
wasplaats voor zowel
de school als de
dorpelingen en
nieuwe toiletten, ze
startten hun tuin
weer op met
groenten en fruit
voor zowel de lunch
van de

schoolkinderen als voor doorverkoop waarvan de inkomsten
binnen de school blijven voor oa rijst of kosten van de school

Op het schoolterrein was er ook een bouwvallig huisje, bleek
een verlaten kippenhuis te zijn waar ze vroeger kippen hielden
voor eieren voor verkoop met net als de tuin, zonder water ben
je niks en zijn ook de kippen weggevallen ,,,, dus ons volgende
projectje met steun van provincie Antwerpen, gemeente Olen

en onze dessertenverkoop ging naar de
renovatie van het kippenhuisje, trouwens de kippen werden

ook een voor een geschonken door mensen in
Olen en omstreken om het schooltje een warm
hart bij te dragen

De renovatie verliep best goed, het dak moest
volledig vervangen worden. Er zijn 3 grote
ramen bijgemaakt voor verluchting maar ook
voor de kindjes zodat ze steeds de kippetjes
kunnen zien.

Er werden plekken gemaakt voor de kippen om
te slapen en een ruimte om hun voeding veilig
te bewaren maar ze hebben een ruime plek
voor henzelf,

nu kunnen de kindjes meehelpen in de tuin
en ... bij de kippetjes, ze kunnen ze steeds een
bezoekje brengen, er zitten ook 2 haantjes bij
dus later niet alleen eitjes maar ook kleine
kuikentjes

Het volgende project voor 2026 : extra
klaslokaal

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukingsgroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

www.amie-be.org

KBO BE 0420.127.289

Haïti, een land dat al eeuwenlang gebukt gaat onder terreur, armoede, honger, natuurrampen....

We zijn nu 2026 en nog altijd kent Haïti geen vrijheid, geen veiligheid, geen oplossing voor armoede en honger; nog altijd kunnen kinderen niet naar school omdat de ouders het schoolgeld niet kunnen betalen; nog altijd heeft niet iedereen toegang tot medische zorg, nog altijd geen eerlijke verkiezingen...

Wat mij opvalt is dat Haïti bijna nooit het nieuws haalt (althans bij ons) tenzij er zich een grote natuurramp voordoet of er verkiezingen zijn.

De bendes blijven maar al moordend rondtrekken, ze maken onschuldige mensen, waaronder veel vrouwen en kinderen, koudweg af. Vrouwen zijn, zoals in vele landen, de motor van de economie. Niemand is nog veilig. In de hoofdstad gaan scholen vaak dicht omdat het te gevaarlijk is om op straat te komen. De bendes schrikken er ook niet voor terug om de cités binnen te dringen en lukraak te moorden en de schamele huisjes met de weinige bezittingen in brand te steken. De mensen ontvluchten het geweld en velen hebben enkel de straat als “verblijfplaats” maar ook daar voelen ze zich niet veilig. En de regering onderneemt nauwelijks iets....

Ik doe graag nog een warme oproep om kinderen in Haïti door middel van een peterschap een kans te geven om naar school te gaan.

Haïti verdient onze steun. Het is een volk dat nooit de moed laat zakken, dat veerkrachtig is en dat blijft hopen op betere tijden.

“Haïti is als een bamboestengel. Ze buigt mee maar breekt niet” luidt een Haïtiaans gezegde!

Het boek “Grond zonder rust” van Marcel Catsburg, is een aanrader voor wie meer wil weten over de geschiedenis van Haïti.

P. Edgode Desmarrais, verantwoordelijk voor de peterschappen aldaar, heeft een artikeltje geschreven over de toestand in zijn land.

De sociaaleconomische ontberingen waarmee vrouwen en gezinnen in Haïti worden geconfronteerd, blijven de aandacht vragen van alle sectoren van de samenleving. Vrouwen blijven actief in de landbouw, de veeteelt en de informele handel om voor hun kinderen te kunnen zorgen en hen onderwijskansen te bieden. Deze gezinnen voeren hun activiteiten uit onder uiterst moeilijke omstandigheden – vaak ten koste van grote persoonlijke offers en met gevaar voor eigen leven – zonder adequate steun van de staat, die blijft zwijgen over deze tragische situatie. Er wordt op vrijwel elk niveau verzuimd aandacht te geven aan de noden van gezinnen, en dan met name die van de meest kwetsbare vrouwen. Er is in het land geen sprake van een reëel sociaal beleid dat gericht is op het bevorderen van het economisch welzijn van ouders of het verbeteren van hun uiterst precarie financiële situatie. Wij zijn van mening dat de autoriteiten nalaten beleid te voeren dat de levensomstandigheden zou verbeteren van gezinnen die ontheemd zijn geraakt door de opmars van bendes in het land; beleid dat hun veiligheid zou vergroten, hun economische zelfstandigheid zou bevorderen en een betere sociale bescherming zou garanderen. Wij hopen dat alle gezinnen, vrouwen en meisjes in het land onvoorwaardelijke steun krijgen – ongeacht hun sociale status of woonplaats – die hun sociaaleconomische vooruitgang mogelijk maakt.

Haïtiaanse gezinnen lijden zwaar, maar tonen ook grote veerkracht te midden van de aanhoudende crisis in het land. Elke dag hebben ze te maken met onveiligheid, armoede en een onzekere toekomst; velen zijn hun huis en hun bron van inkomsten kwijtgeraakt. Ooit bood de Dominicaanse Republiek een uitkomst voor gezinnen in nood; door het harde migratiebeleid van de Dominicaanse regering is dat land voor Haïtianen echter veranderd van een toevluchtsoord in een hel, aangezien de uitzettingen onverminderd doorgaan. Deze uitzettingen van hele gezinnen verergeren de sociaaleconomische crisis nog verder. Veel gezinnen zijn afhankelijk van de goedheid van anderen; ze staan er alleen voor. De kinderen lijden chronisch honger en kunnen niet naar school.

Ze kunnen niet naar school; veel kinderen gaan niet naar school. Vandaag de dag zien we een zorgwekkende toename van jeugdcriminaliteit, om nog maar te zwijgen van seksueel misbruik van kinderen – met name in kampen voor ontheemden. Deze situatie vraagt om een gezamenlijke inzet vanuit solidariteit, om zo meer Haïtiaanse kinderen te kunnen redden. Wij moedigen alle partners en weldoeners aan die zich onvermoeibaar inzetten voor Haïtiaanse kinderen, en prijzen hen daarvoor. Ook betuigen wij onze dank aan A.M.I.E. voor de onschatbare steun aan Haïtiaanse kinderen.

Pater Desmarais Edjode

Collège Saint Martin de Porrès.

Teriya en Benkan: wie zijn wij? Wat doen wij?

Linda Struelens

In 2011 ontmoetten vrijwilligsters van de Belgische vzw Teriya -wat vriendschap betekent in het Bambara- twee geëngageerde vrouwen met ervaring in het domein van opleiding aan kansarme meisjes in Bamako, Mali. Zij hadden concrete plannen om een initiatief op te starten voor een opleidingscentrum snit en naad. De werking van de nieuwe organisatie Benkan kon starten met de steun van Teriya. Benkan betekent samenwerking in het Bambara, verwijzend naar de samenwerking van de initiatiefneemsters.

In de beginfase was de werking beperkt en vond dit plaats in een huurhuis. Intussen is Benkan uitgegroeid tot een opleidingscentrum met permanent 60 meisjes en jonge vrouwen in opleiding. Benkan beschikt al enige jaren over een eigen gebouw en waterput. Er zijn 5 lesgeefsters en 1 lesgever aan het werk.

De doelstelling van Teriya vzw is om kansarme meisjes en jonge vrouwen in Bamako, Mali, een volwaardige plaats te bieden in de maatschappij.

De doelgroep zijn kansarme meisjes en vrouwen tussen 15 en 25 jaar, die voordien geen of weinig scholing volgden en het sociaal en economisch bijzonder moeilijk hebben. Zij komen uit heel arme gezinnen uit de hoofdstad of uit het binnenland, geplaatst bij familieleden in de stad.

Het ontbreken van basisscholing en de moeilijkheid om voor een basisinkomen te kunnen zorgen maakt dat vele jonge vrouwen in een spiraal van armoede, onmacht, uitbuiting en uitsluiting zitten waaruit ze moeilijk weg kunnen. Benkan wil hier een lokaal antwoord op bieden. De organisatie wordt geleid door lokale vrouwen die de problemen van de jonge vrouwen kennen, deze bespreekbaar maken en de meisjes meer veerkracht geven.

Benkan werkt aan de emancipatie van jonge vrouwen in achtergestelde buurt in Bamako door een laagdrempelige opleiding aan te bieden die perspectief geeft op inkomensverwervende activiteiten. Een basisinkomen is een voorwaarde om een waardig en zelfstandig leven te kunnen uitbouwen.

Die doelstelling brengt Benkan op verschillende manieren in de praktijk. Eerst en vooral biedt Benkan een **basisopleiding** snit en naad aan voor meisjes en jonge vrouwen uit Sangarébourgou, een buitenwijk van Bamako. De basisopleiding duurt 24 maanden. De meisjes leren er naaien en met de naaimachine werken, tot ze zelf kledij kunnen maken. **Alfabetisering** is een fundamenteel onderdeel van de basisopleiding. De meisjes leren lezen en schrijven in het Bambara en rekenen. Tijdens de basisopleiding worden er op regelmatige tijdstippen **informatiesessies gehouden**: rond gendergerelateerd geweld, gedwongen huwelijken, familieplanning, besnijdenis, opvoeding, hygiëne, Via die weg komen de meisjes ook meer te weten over wat hun rechten als vrouw zijn. . Benkan werkt hiervoor samen met Amsopt, een Malinese ngo.

Benkan organiseert bijkomend, voor de meisjes die met succes de basisopleiding hebben voltooid en voldoende gemotiveerd zijn, een **vervolmakingsopleiding**. Die wordt gegeven door een externe lesgever en duurt 3 maanden. Tijdens de vervolmakingsopleiding leren de meisjes de kostprijs berekenen van wat ze maken en leren ze een factuur opmaken.

Doorheen de jaren heeft Benkan verder een **buurtwerking**

uitgebouwd voor vrouwen. Vrouwen uit de buurt leren er om opnieuw op een traditionele manier stoffen te verven, zodat het gebruik van chemische producten bij het verven achterwege kan gelaten worden. Ook voor die vrouwen zijn er informatiesessies over hun rechten als vrouw voorzien.

De medewerkersploeg wordt op **permanente basis gecoacht door een externe consultant, Adiza**, die de teamvergaderingen volgt. De vrijwilligers van Teriya onderhouden contacten met Adiza en met de voltallige medewerkersploeg via regelmatige online vergaderingen en via werkbezoeken ter plaatse (indien de omstandigheden het toelaten).

Perspectieven

Omwille van de geopolitieke situatie in West-Afrika en de druk van verschillende Malinese rebellengroepen die tot in Bamako reikt, verkleint de bewegingsvrijheid van burgers -en van vrouwen in het bijzonder-. Door vrouwenactiviteiten te ondersteunen blijven vrouwen zichtbaar in de publieke ruimte, wordt hun veerkracht versterkt en worden ze weerbaarder.

De vrouwen die Benkan leiden worden ouder. Vandaag staan er twee jonge vrouwen in het Benkan team klaar om het roer over te nemen. Benkan bevindt zich in een transitieperiode. Met de ondersteuning van de lokale NGO GAE-Sahel wordt er nu gewerkt aan de **versterking van de draagkracht en de duurzaamheid van Benkan**, zodat het ook op termijn haar rol als opleidingscentrum kan blijven behouden. De focus ligt hierbij zowel op de organisatiestructuur, coaching van de medewerkers, financieel beheer en het beheer van het gebouw en waterput.

Teriya wil op die manier de werking klaarmaken voor de toekomst.

Wij danken A.M.I.E dat ons de gelegenheid biedt om een projectrekening te beheren.

Van schoolbank tot werkplek

Pia De Monie

BURKINDI wil jongeren in Burkina Faso kansen geven om hun opleiding af te ronden en hun toekomst uit te bouwen. We ondersteunen hen:

bij een professionele opleiding

FOTO nieuwe studenten professionele/technische opleiding: Ibrahim en Pierre

Uitleg bij foto: Ibrahim en Pierre starten dit schooljaar in het hoger secundair een technische opleiding: elektriciteit /mechanica

bij de start van een zelfstandige activiteit

FOTO: Lambert aan het werk als lasser

Uitleg bij foto: Lambert is één van onze oud leerlingen. Na enkele jaren algemeen secundair koos hij voor een opleiding lasser. Vandaag wil hij op eigen benen staan en met de steun van BURKINDI een eigen lasserszaak starten.

met stageplaatsen en vakantiejobs

FOTO: Agnes aan het werk in haar kapperszaak

Uitleg bij foto: Agnes is ook oud leerling.

Zij startte 4 jaar geleden een zelfstandige kapperszaak. Momenteel geeft ze kansen aan jonge mensen, ze lopen bij haar stage.

Daarnaast ondersteunt BURKINDI lokale initiatieven die werk en inkomsten creëren.

FOTO: Sidonie, Lydie en Odette aan het werk in het atelier "maison des Femmes".

Uitleg bij foto: Sinds 3 jaar is het atelier "Maison des Femmes". Drie jonge dames krijgen een basisloon en volgen ter plaatse praktijkopleidingen.

Ondertussen produceren zij zelf herbruikbare maandverbanden, zeep en kleding. Zij verkopen hun producten in het atelier maar voornamelijk ook op markten en evenementen.

Samen met onze lokale partners bouwen we zo verder aan kansen voor jongeren en aan een duurzame toekomst in Burkina Faso

Contacteer ons ✉
burkindi.burkinafaso@gmail.com
Of via telefoon ☎
Ben Verbraeken: +32 468 13 69 07
Pia De Monie: +32 473 94 87 17

Blijf op de hoogte
@burkindi.burkinafaso
Burkindi
www.amie-be.org/burkindi
Burkindi

Van schoolbank tot werkplek
in Burkina Faso

Zoodowerking tijdens de zomerperiode van 2026

Nicole De Clerck

In het krantje van mei (nr 175) vertelden we over onze studenten en gaven we foto's van het feest "Dassandaaga" dat zij ter gelegenheid van het einde van het schooljaar voor het eerst konden organiseren met de steun van Zodo.

Eind juni kwam dan deze vraag van onze leerlingen zelf:

MOGEN WIJ INDE VAKANTIE OOK EEN IT OPLEIDING VOLGEN?

Wij vroegen een voorstel van onkosten en konden na enig cijferwerk positief antwoorden.

Op 5 juli kwamen alle leerlingen bij Remi Bansé thuis om alle praktische zaken ivm de opleiding af te spreken.

Maandag 6 juli werd de opleiding gestart in 2 groepen, in de voormiddag om 8 uur en namiddag om 15 uur.

Vanaf dan kregen we elke dag filmpjes en foto's voorzien van commentaar en zagen we dat de opleiding met veel enthousiasme gevolgd werd.

Zondag 26 juli werd de opleiding feestelijk afgesloten met de uitreiking van attesten en een aantal toespraken die het geheel een officieel karakter gaven.

Remi stelde opnieuw zijn huis open om allen te ontvangen met frisdrank en een hapje (gesponsord door ZODO).

In de talloze filmpjes die we hiervan kregen hoorden we hoe graag ze de opleiding gevolgd hebben en hopen op vervolg.

Ook nog dit : tijdens deze vakantieperiode moeten er beslissingen genomen worden voor volgend schooljaar.

Er wordt druk over en weer gewhatsapt, lijsten met schoolresultaten worden gedeeld, onkostennota's en reçu's stromen binnen....

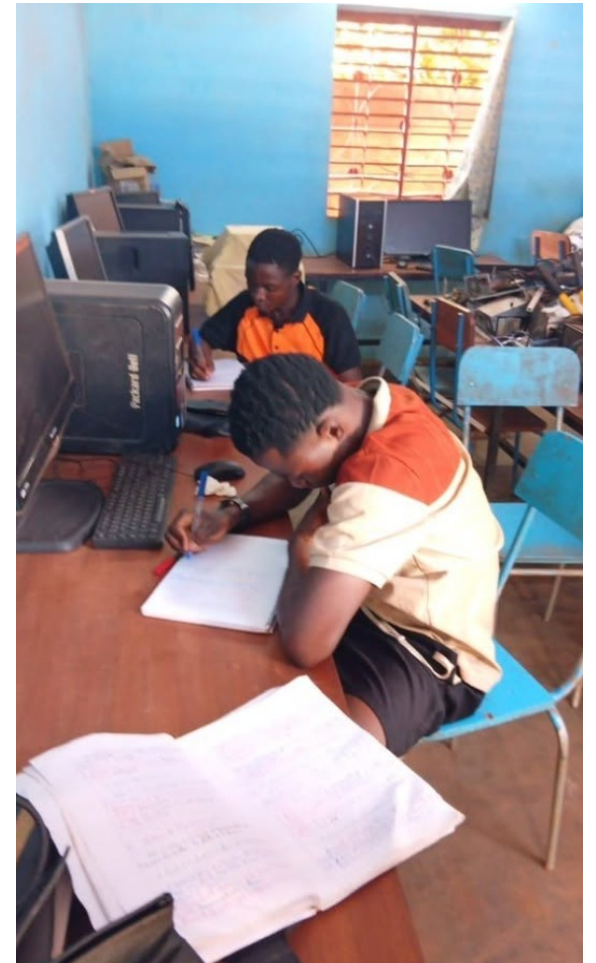
En opnieuw na grondig cijferwerk kunnen we komend schooljaar weer 4 nieuwe studenten laten starten op college Moukassa.

Bij Remi thuis: Alle studenten poseren fier met hun attest .

bij Remi thuis: praktische afspraken ivm de IT opleiding worden gemaakt

Zoals heel wat geëngageerde leden van AMIE bezoek ik regelmatig het eigen project. Zo ervaar je de problemen van je partners in het zuiden aan den lijve en kan je samen oplossingen uitwerken. Ik prijs mij dan ook gelukkig dat ik dit jaar al twee periodes in El Carmen kon doorbrengen, die kleine kustgemeente in Peru aan de Stille Oceaan waar vooral afstammelingen van voormalige slaven wonen. Bij het schrijven van deze bijdrage, sta ik bij manier van spreken half in El Carmen en half in eigen woonplaats want ook dit weekend stromen vele berichtjes uit El Carmen toe, vooral via WhatsAppgroepen en die nieuwsjes wil ik hier graag met u delen.

Musiceren bij de politie

Zaterdag: de eerste foto uit El Carmen toont een activiteit in onze bibliotheek waar Karen kinderen motiveert om te lezen. Ook berichtjes zoals: “voor mij 2 porties kip” komen toe. Dat

zijn bestellingen in verband met de “Familiëdag” die ons centrum morgen organiseert. Even later ontvang ik een foto van jongeren van onze muziekschool die een kort optreden in het politiecmissariaat verzorgen. Onze vrienden in El Carmen zitten echt niet stil!

Dokteres, juriste, vroedvrouw, opvoedster; onze beursstudenten

Dan is er ons studiebeurzenproject. Onze Sara bezorgt mij een geluismoment: dolgelukkig laat ze weten dat haar thesis is goedgekeurd en dat ze haar diploma van dokteres zal ontvangen, toch geweldig nieuws! Een echte zwarte parel is Gredy. Ze studeert rechten en zet zich enthousiast in voor ons jongerencentrum waar ze zich speciaal toelegt op die jeugdbibliotheek. Angela beëindigde

een opleiding als opvoedster- kleuterschool en twijfelt of ze de studies voor leerkracht kan beginnen. Jordan, wiens moeder dagelijks de straten van El Carmen borstelt, studeert af bij Senati en dat wordt gevierd met pizza! Ons groepje studenten is niet zo groot en begeleidster Ana houdt de teugels strak. Onze studenten komen veelal uit eenoudergezinnen met een heel beperkt inkomen. Spijtig genoeg haalt niet iedere jongere de eindstreep maar iedere opleiding die ze volgen, geeft hen kansen op een beter leven. Kandidaat peters en meters zijn zeer welkom!

Una caricia con el corazón

Zondag: een andere reeks berichtjes uit El Carmen houdt verband met ons project voor kinderen met een beperking. In Hoja Redonda coördineert Martin de werking.

Flavia, Carlos, Dayeli en Piero, onze therapeuten, stellen agenda's op en ouders bevestigen dat hun kind zal deelnemen. Ouders storten hun bijdrage. Een druk gedoe, dit prachtige project van

eigen mensen en een waar succesverhaal. Dankzij brede steun uit ons land zijn beide gebouwen fel verbeterd en hebben we samen materialen aangekocht en nieuwe therapielokalen ingericht. De ouders zien hun kinderen positief evolueren en reageren enthousiast. Dankzij de activiteiten die voor hen worden georganiseerd, krijgen ze meer inzicht in de ziektebeelden van hun kinderen en groeit onderlinge solidariteit en organiseren ze optochten om assertief aandacht te vragen voor de problematiek van mensen met een beperking. Bijzonder blij ben ik met de groeiende samenwerking met gemeente El Carmen die voor het eerst een sociaal project steunt.

Nu nog samen nog de koudwatervrees overwinnen om “Una caricia con el corazón”, “een streling met het hart” een stevige structurele basis te geven. En ook denken aan de toekomst; is een vorm van opvang voor jongvolwassenen met een beperking haalbaar? En zou het mogelijk zijn mensen te vinden die gezinnen met een kind met een beperking dat toch een vorm van opleiding kan volgen, willen ondersteunen?

Tweesporenbeleid

Tegen de avond nog individuele berichtjes van gezinnen bijv. van Rosa die laat weten: “Jullie zijn de enigen die zich iets van mijn kinderen aantrekken” bevestigd door een bericht van haar oudste zoon: “dank voor alles wat jullie voor ons doen”. Rosa heeft 6 kinderen, houdt er zielsveel maar voelt zich soms zo machteloos; drie van de zes lijden aan erfelijk cataract en dreigen op termijn blind te worden. Kinderen met dit probleem kunnen wij in het kader van ons project nog niet helpen, dus kiezen we voor een individuele aanpak en trokken

we samen naar een polykliniek waar Eddy en Gerardo een laserbehandeling ondergingen die hun zicht alvast verbeterd.

Dan is er Wilder. De jongen is hersenverlamd en kan evenmin lopen. Schrijnend om te zien hoe hij zich met zijn armen over de vloer voorttrekt. Ook hem proberen we te helpen maar het gaat hier allemaal zo stroef en zo langzaam en ja, als ik er niet ben, gebeurt er op dit vlak eigenlijk vrijwel niets meer. Gelukkig konden we Wilder toch al een rolstoel bezorgen maar zijn toekomst is zo onzeker. Hopelijk kunnen we een vorm van therapie organiseren zodat de jongen toch wat zelfstandiger wordt maar dat is moeilijk want de familie kan zelf vrijwel niets bijdragen en vervoer is zeer moeilijk. In de woning blijkt er zelfs nog geen aansluiting op het elektriciteitsnet te zijn. Dat ontdekte ik vlak voor mijn vertrek, iets om een volgend verblijf proberen aan te pakken.

Jongeren zoals Wilder hebben weinig of geen toekomstkansen. Het duurt vaak ook een tijd om het vertrouwen van de ouders te winnen. Die zijn soms te beschaamd om hulp te aanvaarden. Wij leggen ons vooral toe op projecten die de hele gemeenschap ten goede komen maar dat neemt niet weg dat we blind zijn voor individuele noden, zeker als het kinderen betreft doen we graag een extra inspanning. En mocht u met een gezin op weg willen gaan, laat het mij vrijblijvend weten en we kijken samen wat haalbaar is.

Samen sterk

Peru is een mooi land, rijk aan mineralen maar de gewone mensen profiteren daar niet van. Integendeel, in het Andesgebergte vergiftigen de afvalwaters van de hoog gelegen mijnen het drinkwater van de lager gelegen dorpen. Et land bevindt zich in een spiraal van geweld, corruptie en afpersing. De overheid investeert weinig in onderwijs en gezondheidszorg.

Onze projecten, hoe bescheiden ook, geven mensen uit El Carmen alvast kansen om zelf aan een betere toekomst te werken. Ik zie ze niet als een druppeltje water op een gloeiende plaat maar als een druppeltje olie dat samen met andere druppeltjes op termijn de vastgelopen samenleving in positieve zin kan laten evolueren. In El Carmen hoor ik Norma, onze belangrijkste partner, vaker zeggen: “het laatste wat je moet verliezen is de hoop”. En hoop doet leven, dus gaan we samen door, ook als is het niet altijd gemakkelijk. Hopelijk kunnen we ook blijven rekenen op uw sympathie en steun want eerlijk gezegd kunnen we niet zonder u om de projecten draaiende te houden. Mocht u vragen hebben of een suggestie willen overmaken, graag.

Frans Parren, Comité 07,
frans.parren@gmail.com of via
WhatsApp 0495/23.83.62.

In Navotas (Filipijnen) is het nieuwe schooljaar opnieuw gestart

“Denk je er nog niet aan om stilaan op pensioen te gaan?” Ik vroeg het aan onze oudste leerkracht Alice, 80 jaar binnenkort. De tranen kwamen in haar ogen. “Je gaat me toch niet verplichten hé? Ik doe dit nog veel te graag.” Reeds meer dan 40 jaar leert ze de kleinste kapoenen van Tangos al zingend het alfabet aan. Ze leert ze rekenen, schrijven en lezen. Maar vooral, ze leert hen ook momenten van stilzitten, luisteren en aandachtig zijn. Een voorbereiding om een jaar later naar het eerste leerjaar te gaan, en zo op weg naar 15 jaar onderwijs.

Ook onze andere 2 leerkrachten hebben vele jaren op de teller. Lerares Florie is 70, en lerares Arlène 65. “We denken stilaan aan de opvolging”, verzekert dokter Bernadette me. Onze INA-board—de organisatie waarmee we reeds meer dan 15 jaar samenwerken, hebben we vorig jaar uitgebreid met 2 nieuwe, jongere vrijwilligers, en intussen hebben we wel een paar ouders uit de buurt op het oog die de taken van onze leerkrachten stilaan kunnen overnemen.

Eerste batch

Nog 4 leerlingen uit onze eerste groep K-kids zijn aan het studeren. Zij studeren eind dit jaar af, en hebben dan nog 6 maanden tijd om het ‘board’-examen af te leggen. Een nationaal eind-examen dat leerlingen toelaat te solliciteren voor een job in de openbare sectore, en dat ook vereiste is voor de betere jobs in de privé.

Helaas zijn er ook dit jaar weer enkele leerlingen die het niet hebben volgehouden. Sommigen zijn uit Navotas vertrokken, en terug naar hun heimat op het platteland gekeerd, weg van de stad en de krotten ... Anderen zijn intussen reeds gaan werken, en nog anderen zijn hun ouders verloren en bij familie elders gaan wonen.

Ook voor dit schooljaar is een nieuwe groep K-kids voorgesteld om gesteund te worden. Het eerste jaar krijgen ze enkele uren per dag les, om het schoolgaan gewoon te worden. En volgend jaar volgen ze de normale cyclus in de openbare school, en worden daarbij opgevolgd door onze verantwoordelijken. In ruil voor het naar school gaan, krijgen ze dan hun voedselpakket of steungeld, zodat ook de ouders ervaren dat ‘schoolgaan’ zinvol is. Daarom zijn we op zoek naar nieuwe peters en meters. Uw kandidatuur is zeker welkom! Dankjewel.

Senden Home, waar zuster Mathilde Van Kerckhoven nog steeds verder leeft.

Sinds de start van dit schooljaar steunt AMIE opnieuw 2 studenten uit het opvangthuis Senden Home in Binangonan, een plaats waar wezen en dakloze jongeren terecht kunnen. Senden Home biedt een ‘thuis’, begeleidt de jongeren in hun school, en verdere toekomst. Het huis werd opgericht door zuster Mathilde Van Kerckhoven, en

AMIE heeft altijd heel nauw samengewerkt met haar.

Het is dan ook met zeer veel plezier dat we haar werken nog even in de kijker plaatsen. Temeer omdat we graag nog meer peterschappen van Senden Home zouden aangaan.

Interesse? Contacteer Mark Bolsens (tel. 0486/526.188).

Sister Mathilde arrived in the Philippines on **October 11, 1961**

She was assigned in:

Pacdal	Oct. 11, 1961 - Jan. 1962	Getting acquainted
Holy Family, Baguio	Jan. 1962 - April 1962	boarders
St. Elizabeth, Janiway	Schoolyear 1962 - 63	teaching, kitchen, Chiro
Holy Family, Baguio	Schoolyear 1963 - 69	boarders, teaching, parish work, et
Verbistcentrum - Kessel Lo, Belgium	Oct. 1969 - July 1971	Animation
St. Theresa's, Baguio	Nov. 1971 - 1973	Studies
Taytay Language School	April 1973 - Jan. 1974	Studies
STC Manila	Jan. 1974 - 1979	Senden Home Coordinator Faculty member, Maryhill School of Theology
Queen of Peace	1979 - 1983	Senden Home Coordinator
STC, QC	1983 - 1993	Community Treasurer, Senden Home Coordinator, Internal auditor of the school
	1989 - 1993	School Treasurer
District House	1993 - 2003	District Treasurer; Senden Home; Community Treasurer
Queen of Peace	From June 2003 onwards	Senden Home

Born: **June 13, 1935** in Mechelen, Belgium
Died: **August 2, 2012** in Mechelen, Belgium
Date of entrance in the Congregation: **Nov. 6, 1958**
Date of profession: **May 15, 1961**

Note: This makes that she is **now having her Golden Jubilee**

Sr. Mathilde returned to Belgium for medical reasons in June 2008. She is retired there in the community Kessel Lo.

Zuster Mathilde Van Kerckhoven (ICM) is op **2 augustus 2012** overleden.

Haar laatste rustplaats is te vinden op het kerkhof van de zusters van de Jacht in Heverlee

Liefdevolle thuis voor jongeren met een beperking

Mark Bolsens

Juwelen maken de vrouw. Ik heb er zo nooit over nagedacht, maar was bijzonder verrast. Eén van onze sponsors had voor Franscesca een doosje meegegeven met een armband, kettingje en oorbellen. Geen dure spullen, maar mooi in hun eenvoud. Het sponsorkind was zo gelukkig. “Dat heb ik nog nooit aan gehad ...” Het ontroerde.

Onze kinderen in Bahay Mapagmahal ('liefdevolle thuis') zijn van een voudige afkomst. Ze hebben 1 ding gemeen. Ze dragen alle een handicap met zich mee. Soms in een rolstoel, soms met een kruk, soms weeskind ... (ja, ook zonder ouders zijn is een handicap). Maar ze leven samen, dag-dagelijks en hebben ate (tante) Lorna als hun moeder, ate Babes als hun vertrouwenspersoon en ate Lily als hun oma. Het is tof dat we dit tehuis in Quezon City (nabij Manila) in de Filipijnen zijn beginnen steunen.

Het is de Filipijnse erfenis van zuster Roos, die nog steeds dagdagelijks meeleeft.

AMIE gaf - samen met andere partners— steun voor de renovatie en we bleven ijveren voor nieuwe bewoners.

Dit jaar verlieten weer 3 bewoners onze

'thuis'. Na het middelbaar onderwijs verhuizen ze immers naar het studentenhuus Bahay Biyaya ('huis van genade') een paar kilometer verder.

Eén van de peilers waarop bahay Mapagmahal rust is muziek. Zuster Roos en de verantwoordelijken vonden het heel belangrijk dat de kinderen iets te doen hebben, een gezamenlijk project. Zo richtten ze 'Rondella on wheels' op. Een rondella is een banjo, een Filipijnse gitaar zeg maar ... En zo leren al onze kinderen de rondello spelen, en ontstond een uniek orkest. Tot heden is dit oa door de enorme inspanningen van Adeline (een oud-bewoonster van Bahay Mapagmahal), een bloeiend en veel gevraagde entertainment-groep. Voor de bezoekers telkens een aangename verrassing om deze mooie muziek te aanhoren.

Wil je meer weten over dit huis, of wil je ook een bewoner steunen via een meter- of peterschap? Neem dan contact op met Mark Bolsens (tel. 0486/526.188)

Free Clinic in Filipijnen blijft een voltreffer !

Elga Meeusen

De 'Free Medical & Dental Mission' in Novaliches (niet ver van Manila) in de Filipijnen blijft een succes. Op zondag 23 augustus was "onze" (AMIE en Kaibigan) ploeg weer paraat. Vrijwillige studenten en dokters (die ooit via een peterschap werden

gesteund) bliezen verzamelen voor een check-up, tandartsbezoek en dokter-consultatie. AMIE levert de medicijnen, onze huidige petekinderen zorgen voor logistiek en de dokters en tandartsen voor hun expertise. Dankjewel aan allen.

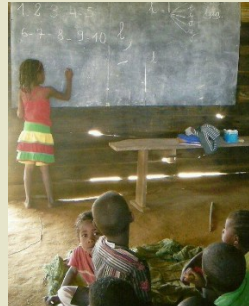

Een reis naar Madagaskar in 2026! Wat hebben we in 15 jaar tijd een enorme weg afgelegd!

Ik ben terug uit Madagaskar! Het was een bijzonder verrijkende reis, die ik ondernam samen met twee sponsors: Christian Dellicour en Robert Lambin. Ik zal niet uitweiden over de details van de reisroute; in plaats daarvan wil ik graag enkele momenten belichten die me diep hebben geraakt – momenten die me een reëel beeld gaven van de vooruitgang die de afgelopen 15 jaar is geboekt en van de hoop (of is het zekerheid?) die ik koester voor de opkomende generatie jongeren. Zij zijn vastbesloten om een toekomst voor hun land op te bouwen – een toekomst waarin ze niet hun hand hoeven op te houden of gevangen blijven in een staat van infantiliserende afhankelijkheid.

Michelle Ramon

Dit was mijn tiende reis, en het is onmogelijk om niet onder de indruk te zijn van alle veranderingen – niet alleen in het land als geheel, maar vooral in de twee dorpen waar onze scholen gevestigd zijn. Om te beginnen volgen hier enkele 'voor-en-na'-foto's... Ik denk dat de foto's voor zich spreken, beter dan welke lange uitleg

Uiteraard zijn verbeteringen aan de infrastructuur van cruciaal belang voor een goede leeromgeving voor leerlingen en leerkrachten; daarom zijn er, naast ruime gebouwen en klaslokalen, ook zonnepanelen, drinkwaterputten, sanitaire voorzieningen en – dankzij de zusters – een gezondheidspost. Dit alles is geweldig en stemt me zeer gelukkig, maar het zegt eigenlijk niets over de werkelijke ontwikkeling die heeft plaatsgevonden!

Natuurlijk is er ook de enorme vreugde om middelbare scholieren en universiteitsstudenten te ontmoeten! Wie had vijftien jaar geleden kunnen voorzien dat deze kleine school – die helemaal van scratch begon – jongeren in staat zou stellen hoger onderwijs te volgen? Niemand durfde er zelfs maar van te dromen, en toch is dit de werkelijkheid!

Een van de kernwaarden van Madaquatre, vastgelegd in de slotbepalingen van het ethisch handvest, is samenwerken met lokale gemeenschappen om hen te helpen geleidelijk meer autonomie te verwerven.

Juist op dit vlak is de vooruitgang opvallend en stemt deze ons zeer hoopvol!

Ten eerste gaan de kinderen graag naar school en inspireren ze anderen om hetzelfde te doen; dit heeft geleid tot de oprichting van een alfabetiseringscursus! Ten tweede stijgt het aantal jongeren dat doorstroomt naar het middelbaar onderwijs, en – niet in de laatste plaats – zijn er steeds meer meisjes, wat wijst op een belangrijke mentaliteitsverandering! Ook hoorden we dat na het middelbaar onderwijs niet langer uitsluitend de ouders hun kinderen stimuleren om verder te studeren; leerlingen en studenten gaan zelf actief op zoek naar vervolgonderwijs en zijn bereid zich volledig in te zetten. Tijdens onze ontmoeting met de tien universiteitsstudenten merkten we dat ze stuk voor stuk zeer gemotiveerd waren; ondanks hun aanvankelijke aarzeling om Frans te spreken, kwamen ze allemaal aan het woord. Sommigen hebben te maken met zeer complexe gezinssituaties en moeten naast hun studie soms hard werken. Velen van hen – zo niet allemaal – hadden graag een masteropleiding gevolgd, al begrijpen ze dat Madaquatre de financiële middelen daarvoor niet heeft. Ze zijn de trots van het dorp, en twee van hen spraken tijdens de dankviering over hun levenspad; ze moedigden ouders aan om al hun kinderen naar school te sturen en riepen jongeren op om de kans op onderwijs niet te verspillen. Wat de middelbare scholieren betreft: het sleutelwoord van onze bijeenkomst was RESPECT! Uiteraard betekende dit respect voor de faciliteiten, de leraren enzovoort, maar bovenal respect voor zichzelf en het afdwingen van respect van anderen!

Zo kwam het gesprek op geboortebeperking – iets wat bijna ondenkbaar is! Om te horen... De meisjes die opkomen voor hun recht op emancipatie en luisteren naar jongens die beweren dat meisjes uitdagend zijn... ze zijn in feite getuige van een uitwisseling waarbij iedereen uiting kan geven aan de behoefte om gerespecteerd te worden in hun identiteit en ambities.

Ze zouden allemaal graag willen gaan studeren; het viel hun zwaar te horen dat Madaquatre niet meer dan tien studenten per academiejaar kon ondersteunen... en toch zijn sommigen vastbesloten om hoe dan ook door te zetten! Laten we hopen dat het goed met hen afloopt.

In 2015, tijdens onze eerste poging om met de ouders in contact te komen, zagen we slechts vijf dappere vertegenwoordigers van de twee scholen op de grond achter de leerkrachten zitten; ze fungeerden als stille toeschouwers!

Dit jaar zat de kerk in Tandila bomvol! Ook in Andrénalafotsy was de opkomst groot: ouders verzamelden zich onder de bomen, vol enthousiasme om ons te ontmoeten.

Op elke school is een oudercomité opgericht, en ze nemen hun verantwoordelijkheid ter harte!

In Tandila nam de voorzitter het woord; na zijn dankwoord deelde hij zijn visie op hoe de school geleidelijk zelfvoorzienend zou kunnen worden. Hoewel sommigen zich afvroegen of dit wel realistisch was, is de wil er wel degelijk en ondernemen ze al actie: het oudercomité financierde overkappingen voor de watertappunten en zal vanaf september de lonen van de helft van de koks betalen.

In Andrénalafotsy bouwde het oudercomité een overkapping voor de keuken en bankjes voor het schoolplein. Ook schaften ze een nieuwe kookpot aan.

Dit alles werd gerealiseerd zonder dat er bij Madaquare om financiering werd gevraagd! Om deze initiatieven te bekostigen, vroegen de comités in beide dorpen de ouders om een bijdrage tijdens de oogsttijd – het ideale moment, zeker als de oogst goed is. De comités regelen alles met hulp en begeleiding van de twee schoolhoofden. Het ziet er veelbelovend uit en laat zien hoe één enkele school een heel dorp kan transformeren! Dit motiveert ons om voort te gaan op de ingeslagen weg en stemt ons vol enthousiasme over de toekomst!

Comité 00

Projecten Madagascar : Françoise Cauwe
francoise@amie-be.org – tel 083/67 82 33
Projecten Pol Feyen: Jean Hendrixx
jean.hendrixx@telenet.be – tel. 0486/692.014
Projecten Burkina Faso (Burkindi & Zodo):
Piademonie@gmail.com – tel. 0473/948.717
nicolededeclerck@icloud.com – tel. 0497/437.181
Rekening: BE22 0001 5458 3947 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 05

Peterschappen Latijns Amerika
(nederlands)
Contacteer: Marleen Lanckman
Domeinstraat 69A –B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com-Tel 016/355077
Rekening: BE46 0000 2467 0736 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 21

Groepschappen
Contact: Griet Cuypers – Van den Berge
Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
Rekening: BE50 0003 2544 6518 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 01

Peterschappen Filipijnen (franstalig)
Project Free Clinic Filipijnen
Contact: Elisabeth Carton de Tournai
Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
Rekening: BE58 0000 8955 8379 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 06

Beroepspeterschappen Filipijnen (nederlandstalig)
Projecten Brazilië en Navotas-Filipijnen
Projecten 'Bahay' (Filipijnen)
Contact: Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
elqameeussen@msn.com – tel. 0477/99 26 46
Rekening: BE80 0000 8577 5177 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 22

Project Happy Home Kenia
Contact: Christian Vandeplas
Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplas.com – Tel. 0497/52 75 42
Rekening: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 02

Beroepspeterschappen Filipijnen (franstalig)
Project Sapang (Tibériade)
Contact: Elisabeth Carton de Tournai
Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
Rekening: BE84 0000 6496 6859 : BIC : GEBABEBBXXX

Comité 07

Beroepspeterschappen Peru (nederlandstalig)
Projecten Latijns-Amerika (excl. Brazilië)
Contact: Frans Parren
Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@gmail.com – Tel 0495/23 83 62
Rekening: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Akwaaba Asuadei (Ghana)
Joke Jaspers - 0472/36.65.78 akwaaba.asuadei@gmail.com
Jussukungo for the Gambia (Gambia)
Chantal Nuyts - 0495/67.08.54 jussukungo.gambia@gmail.com
Teriya (Mali)
Linda Struelens - 0486/90.81.69
Linda.struelens@gmail.com
Gardens of life
Thomas Fransen - 0474/23.04.66
Thomas.fransen@hotmail.com
Rekening: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22
(projectnaam, adres en rijksregister in mededeling aub)

Comité 03

Beroepspeterschappen Latijns-Amerika
(franstalig)
Contact: Diane Nadalini
Eudore Pirmezlaan 29—B-1040 Etterbeek
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
Rekening: BE43 0001 0342 1501 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 08

Peterschappen Azië
(nederlandstalig)
Contact: Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
Rekening: BE67 0001 7326 0487 - BIC : GEBABEBBXXX

Voorzitster

Diane Nadalini
Eudore Pirmezlaan 29—B-1040 Etterbeek
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
erevoorzitster: Thérès-Marie de Fays-Flipot

Comité 04

boekhouding en algemene administratie
adreswijzigingen
Contact: Stefaan De Bondt
Steenbeekdries 12—9680 Maarkedal
stefaandebondt@telenet.be Tel. 0479/980589
Rekening: BE56 0003 2569 6088 - BIC : GEBABEBBXXX

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
(Thailand)
Contact: Jan en Mieke Daems
Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be –Tel. 0478/720099
Rekening: BE97 0003 2603 1649 - BIC : GEBABEBBXXX

Sociale zetel:

Oevelseweg 14,
B-2250 Olen

Naaststaand
overschrijvingsformulier
is geschikt voor eender
welke gift.

Als U een voorkeur hebt
wat de bestemming
betreft vermeldt U dat
best als mededeling.

Dankjewel!

	Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)	OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNG 0039197023 01
<small>Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si compléte à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</small>		
Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft		Bedrag / Montant / Betrag
<div></div>		<div></div> EUR <div></div> CENT
Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)		
<div></div>		
Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers		
<div></div>		
Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)		
B E 5 6 0 0 0 3 2 5 6 9 6 0 8 8		
BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten		
GEBABEBBXXX		
Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten		
AMIE OEVELSEWEG 14 B-2250 OLEN		
Mededeling Communication Mitteilung		
<div></div>		